

Slovenjgraški tabor posvečen spominu rajnemu dr. Jegliču.

Slovenjgradec, 4. julija.

Tabor v Slovenjgradcu se je vršil zadnje nedeljo pod vtisom smrti nezabnega nadškofa dr. A. B. Jegliča. Prvotna poročila so se glasila, da bo naš tabor preložen radi žalovanja za dr. Jegličem, vendar je bila preložitve nemogoča, ker so bile že izvršene vse predpriprave. Prav je bilo, da smo do polovice započeto delo nadaljevali in ga tudi zaključili v spominu na umrlega nadškofa, ki je bil tudi povabljen na naš tabor in je poslal pripravljalnemu odboru za povabilo tale prisrčni odgovor: »Upam, da boste nameravali veliki slovenski tabor, ki ima tako lep narodni namen, dobro pripravili in častno izvršili. Kakor mi je drago, da se ga bo naš voditelj, minister dr. Anton Korošec osebno udeležil, se jaz častnemu vabilu ne morem odzvati. Bil sem na misijonski prireditvi v Grobljah — 28. in 29. pa bom v Celju. Sedaj naj pa 5. in 6. še k vam pridem! To je za 87 letnega starčka nekako preveč. Prosim, da mi ne zamerite! Pozdrav in blagoslov vsem! Nadškof dr. Jeglič.«

Pred taborom

Naše veliko zborovanje smo dobro pripravili in to posebno radi tega, ker smo povabili v našo sredino prvobojevnika slovenstva rajnega dr. Jegliča in notranjega ministra dr. A. Korošca.

Naš tabor je pričel že v soboto s podoknico, pri kateri sta sodelovali konjiška in slovenjgraška godba. Za glavni dan v nedeljo je bil celi Slovenjgradec v zastavah, ki so nosile v znak žalovanja za nenadoma preminulim nadškofom črne trake.

Nad 5000 udeležencev se je pripeljalo z vlaki, z avtobusi, na lepo okrašenih vozovih, bližnji so se odzvali peš, da počastijo s svojo številno udeležbo spomin na pravkar umrlega dr. Jegliča in se zahvalijo s svojo prisotnostjo našemu voditelju dr. A. Korošču.

Slovesno okrašeni Slovenjgradec je priredil v nedeljo krog devete ure predpoldne glavnemu govorniku in duši tabora dr. A. Korošču nadvse slovesen sprejem v Šmartnu, kjer so se zbrali kolesarji, konjeniki, okrašeni vozovi in ljudske množice. Ob izstopu našega voditelja dr. Korošca iz avtomobila ga je pozdravil slovenjgraški g. župan dr. Picej, kateri mu je izročil ob navzočnosti celokupnega občinskega odbora v znak zahvale srebrno plaketo, na kateri je bil naznanjen našemu voditelju sklep občine Slovenjgradec, da si ga je izbrala za svojega častnega občana.

Dr. Korošec se je zahvalil za diplomu in je ganljivo poudaril, kako ga veseli, da je prejel častno občanstvo mestne občine Slovenjgradec ob 20 letnici velikega tabora v št. Janžu pri Slovenjgradcu, ko so se volagali temelji za našo novo državo.

Zahvalo za častno občanstvo je g. notranji minister izrazil na ta način, da je daroval za mestne reveže 5000 Din.

Po sprejemu je pričel slovesni pohod na zborovalni prostor, na katerem je bila postavljena častna tribuna za vse odličnike, med katerimi so bili poleg g. notranjega ministra: bivši predsednik mariborske oblasti dr. Leskovar, mariborski g. župan dr.

Juvan, predsednik ljubljanske Prosvetne zveze g. dr. Lukman, g. dekan in monsignor Fr. Ks. Meško, okrajni načelnik g. dr. Krašovec in drugi.

Tabor

Po sv. maši je otvoril veličastni zbor predsednik pripravljalnega odbora g. Ivan Teuerschuh, upravitelj meščanske šole. V pozdravnem nagovoru se je spominjal velikega vladike dr. Jegliča, je prebral njegovo spredaj navedeno pismo udeležencem tabora in je podelil besedo g. dr. Antonu Korošču.

Prvi del govora je dr. Korošec prisrčno posvetil spominu na pokojnega nadškofa dr. Jegliča. Naslikal ga je v kratkih, jedrnatih besedah kot nezabnega apostola Slovencev, katerega je priprosti narod poslušal, ubogal in bo ostal zvest njegovim opominom.

Dr. Korošec je številnim navzočim vzbudil tudi spomin na tabor v St. Janžu 7. aprila 1918, na katerem sta bili pred 20 leti zastopani: Dravska, Mislinjska in Labudska dolina. Nasprotniki so tedaj napadli za porod naše nove države navdušene zborovalce s koli in noži. S svojim napadom so dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali! Surov napad je celo omahovalce za jugoslovansko zamisel vzdramil in jih je napravil za junake.

Spomin na šentjanški tabor je g. voditelj zaključil z besedami:

»Drevo, katero je izpostavljeno viharjem, požene globlje korenine. Zgodovina nas je postavila na tako izpostavljeno mesto, da smo morali vedno proti neprijetno močnejšemu sovražniku braniti svojo posest skozi tisočletja. Ali danes nas ni strah. Borbe so ustvarjale in ustvarile ta narod tako klen in zdrav, da je kljuboval in bo kljuboval vsem viharjem, ki čezenj hrujejo. Trda žviljenjska borba in globoka verska zavest sta dali narodu ono trdno podlago in ono veliko etično vrednost brezmejne požrtvovalnosti, vztrajnosti in borbenosti za nacionalne ideale. Po globokem naravnem nagibu je narod spoznal, da so njegovi voditelji

samo izvrševalci njegove volje, da je njihovo delo zasnovano na volji naroda, na njegovem idealu, na njegovih težnjah, da se njegovi voditelji brezpogojno pokoravajo volji naroda. Zato se jih je narod oklenil v globoki zvestobi in trdnem zupanju. Mislim, da smo s svojim delom in s svojimi napori vaše zaupanje opravičili.«

V drugem delu svojega govora je g. notranji minister očrtal dosedanje plodno delo vlade in je zaključil svoje besede s pozivom, da je naš program: delo in zopet delo, kakor ga občudujemo v našem velikem pokojniku dr. Jegliču.

Z viharnim navdušenjem sprejeti govor dr. Korošca je prenašal ljubljanski radio istočasno po vsej Sloveniji.

Njegove bodrilne besede je kronala državna himna.

Himni je sledil nastop fantov in deklet z deklamacijo pesmi: »Ogenj prižgite!«

Za dr. Koroščem je nastopil g. dr. J. Leskovar iz Maribora, ki je zbranim osvežil spomin na dogodke krog majniške deklaracije, njen sad našo novo državo in sedanje žalostne napore JNS, da bi zameglila uspešno delo JRZ za državo in narod. Govorili so še g. Marko Kranjc ter g. župan iz Vuzenice Pernuš.

Med zborovanjem se je pojavil na častni tribuni g. Markič, podpredsednik narodne skupščine, ki je prišel v Slovenijo na pogreb dr. Jegliča in se je hotel v Slovenjgradcu na lastne oči prepričati, kaj da je dr. Korošec Slovincem.

Z zborovanja so bile na predlog predsednika pripravljalnega odbora poslani vdanostne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II., ki se glasi: »Na tisoče Slovencev, zbranih na Jegličevem narodnem taboru v Slovenjgradcu, Vam pošilja izraze neomajne zvestobe in udanosti.« Dalje knezu namestniku Pavlu: »Na tisoče Slovencev, zbranih na Jegličevem narodnem taboru v Slovenjgradcu, izraža Nj. kr. Vis. globoko vdanost.« Brzojavni pozdrav je bil poslan tudi kr. vladi. Vse brzojavke, zlasti pa brzojavko Nj. Vel. kralju Petru II., je množica sprejela z dolgotrajnimi navdušenimi vzkliki.

Z navdušenju sprejetimi brzojavkami je bil tabor zaključen in se je številno zbrani narod po pokrepčilu in prisrčnem odmoru mirno razšel.

Posavčani!

Po temnih dnevih vstaja naša katoliška prosveta k novemu življenju in delu za bodočnost. Zgrinjajo se zopet vrste naše mladine na novo delo v nov čas za boljšo bodočnost našo in naše skupne domovine. Temu pričajo številni prosvetni in fantovski tabori, ki se vrše širom Slovenije. Posavje pri tem obnovitvenem delu ne sme zaostati. Videmsko prosvetno okrožje in Posavsko fantovsko okrožje priredita v nedeljo 8. avgusta v Rajhenburgu »Posavski prosvetni tabor«, na katerega vabimo vse naše može in fante, žene in dekleta. Ničje naj ne ostane ta dan doma! Pokažimo, da nas temni in trdi dnevi pretoklosti niso strii, ampak okrepili in pomnožili. Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu naj bo mogočna manifestacija Posavja za naše obnovitveno delo.

Slov. Bristrica. Blagoslovitev temeljnega kamna novemu Slomšekovem farnemu domu, ki se je izvršila v nedeljo, je v vseh župijanih vzbudila zavest, kako potrebno je bilo, da se je tudi Slov. Bistrica odločila za zidanje takega doma. Veliko število župljanov se je zbralo pred cerkvijo ob temeljnem kamnu. Ob številni udeležbi duhovščine je imel g. ravnatelj Hrastelj primeren nagovor o Slomšekovem farnem domu. Po blagoslovitvi so položili pod temeljni kamen v posebno vdolbino kaseto, narejeno iz vojnega materiala. V kaseto so položili temeljno listino, ki je obsegala popis, kako se je delo za Slomškov dom začelo, priložili pa so v imenu slovenskih moč zlatega pšeničnega klasja, v imenu slovenskih žen in deklet cvetja s Slomškovega groba, v imenu slovenskih fantov pa molitvenik »Življenja srečen pot«, ki ga je Slomšek ravno pred sto leti poklonil slovenskim fantom, za mladino pa svetinjske s podobo Marije Pomagaj in s podobo Slomška. Po blagoslovitvi je bila slovesna služba božja za dobrotnike. Prepričani smo, da bo uspelo požrtvovalnosti g. župnika in njegovih

zvestih župljanov, da bo dom še do jeseni pod streho.

Čadram. V nedeljo 4. julija so se naše krščanske organizacije s častjo in molitvijo poklonile spominu velikega vladike in očeta slovenskega naroda, tri dni po slavnem celjskem taboru preminulega nadškofa dr. Jegliča. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec je v cerkvenem govoru raztoimail možem in mladim dr. Jegličeva navodila za versko življenje in krščansko borbo, ki jo zahteva sedanji čas.

Sv. Rupert nad Laškim. Navzlic mnogemu in napornemu delu na njivah in travnikih si je naša mladina tako rekoč ukradla čas ter v Prosvetnem društvu priredila v nedeljo 27. junija dve lepi svečanosti: 20 letnico majniške dekla-

racije in krasno igro »Dve materic. Potem, ko so tamburaši za uvod udarili živo koračnico, je domači g. župnik orisal pomen majniške deklaracije za Slovenijo in Jugoslavijo ter poudarjal, kako je naš slovenski David, prezasižni g. dr. Korošec ugnal prevzetnega in nadutega nemškega Gollata. Deklici Ojsteršek Malka in Vengust Tončka ste v krasnih Gregorčičevih pesmih slavili delo naših pravih domoljubov. Igro »Dve materic« so naša dekleta prav čedno predstavila; snov igre, ki povečuje božjo Mater, in podajanje snovi po dekletih, ki so večinoma prvokrat nastopile na odru, je vse gledalce in poslušalce v dnu srca razveselilo; tako je prav, da se zlasti naša mladina ogreva za pravo krepost z njeno večno lepoto!

Leskovec pri Krškem. Romarski shod pri sv. Ani v Leskovcu bo letos v nedeljo 25. julija, to je dan pred sv. Ano. Cerkveno opravilo ob šestih zjutraj in ob desetih dopoldne. Častilci sv. Ané, bližnji in daljni, povabljeni!

Iz Francije. Od tedna do tedna težko čakani sobote, da dobim »Slovenskega gospodarja« v roke. Zelo nas vse tukajšnje Slovence zanima vsako poročilo iz ljubega domačega kraja in teh poročil je mnogo v »Slov. gospodarju«, veselih in žalostnih. Za tukajšnje Slovence je bil 13. junij vesel dan, ki nam ostane globoko v spominu. Na naše povabilo je prišel iz Pariza slovenski duhovnik g. Franc Orešnik. V soboto 12. junija zvečer smo imeli v Blacarvillu sv. spoved. Vsi, ki smo tukaj in tudi iz bližnje okolice smo šli k spovedi. Naslednji dan smo šli v Pont Audemer. Tudi tukaj je g. Orešnik spovedoval do enajstih. Od blizu in daleč so prišli Slovenci, nekateri do 40 km, tudi do 80 km daleč, ker v tem kraju še ni bilo slovenskega duhovnika. Ob pol 12. uri je bila sv. maša in med njo skupno sv. obhajilo; bilo nas je nad 80 in skoraj vsi smo pristopili k mizi Gospodovi; nekaj je bilo takih, ki niso katoliške vere. Med sv. mašo smo peli slovenske cerkvene pesmi, po sv. maši je bila pridiga. Vsi smo bili do solz ginjeni, ko smo slišali v ljubem domačem jeziku besedo božjo in to tem bolj, ker mnogo nas že več let ni slišalo pridige v milnem slovenskem jeziku. Po sv. maši smo šli na skupen obed; pri obedu sta bila z nami tudi g. župnik iz Blacarvilla Gerard Verijzer, ki je tukaj na fari iz Belgije, in g. župnik iz Formoto Franc Van Ecker, tudi iz Belgije. Ta dva gospoda se zelo zanimata za nas Slovence. Vsi smo bili prav veseli, da smo imeli v svoji sredini kar tri duhovnike. G. Orešnik nas je prav dobro zabaval in je bil vesel naše družine. Po končanem obedu smo imeli blagoslov, ki ga je opravil g. župnik iz Blacarvilla, g. Franc Orešnik pa je imel pete litanije. Zelo pristrčno smo odgovarjali in peli! Po blagoslovu so nas zunaj pred cerkvijo fotografirali. Potem smo pa začeli peti lepe narodne pesmi in tako smo dali duška našemu veselju. Zbralo se je precej ljudi, ki so poslušali naše petje. Težko smo se poslovili od prijaznega g. Orešnika, ki nam je obljubil, da bo še prišel med nas, in to še letos. Bilo je spodbudno za tukajšnje ljudstvo, ko smo tako pozno med sv. mašo pristopili k sv. obhajilu, ker tukaj ni navada, da bi bili pozno pri sv. obhajilu. Ta dan nam ostane globoko v spominu in prav z veseljem se bomo spet zbrali, ko pride g. Orešnik zopet k nam na obisk. — Vse sorodnike in znance ter čitatelje »Slov. gospodarja« pozdravljamo vsi Slovenci iz Blacarvilla.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Homec pri Sv. Frančišku. Poslovala se je od nas Otarjeva mamica. Bog jo je po svoji previdnosti še posebej po dolgi bolezni pripravil za nebesa, njenim ljubim otrokom pa dal obilno priložnost, da so ji otroško-vdano stregli ter tudi sebi nabrali obilno zaslužnje. Njeno življenje je bilo polno dela in trdih žrtv, polno zatajevanja in ljubezni, ki se daruje. Mnogo ljudi jo je prihajalo kropiti. Njen pogreb je izpričal, kako je bila rajna mamica priljubljena. Ob grobu je plakala hčerka in trije sinovi. Ljudje so se razšli s tiho željo, naj sv. Frančišek čuva zadnji dom blage rajnice do dneva vstajenja. Rajna naj počiva v miru! Preostalih naše sožalje!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Kakor tat se je prikradla smrt v našo sredino in nam nenadno strgala dragega moža in očeta Koren Alojza, po-

sestnika v Križanvrhu. Bil je značajan, krščanski mož, vaščanom dober sosed, ter zvest naročnik »Slov. gospodarja« in katoliškega časopisja. Dolga leta je bil član Kat. prosvetnega društva. Na njegovih prsih je vedno blestel, tudi v času najhujšega narodnega preganjanja, slovenski znak. Vsako prvo nedeljo smo ga videli pri obhajilni mizi med člani apostolstva mož in fantov. Bil je dolgoleten kijača: župne cerkve sv. Petra, za katere koristi je vneto skrbel. Letos pa, na praznik farnega patrona sv. Petra, ob času, ko je druga leta s tolikim veseljem pripravil vse potrebno za slovesno procesijo, smo ga spremili v dolgem sprevedu na njegov zadnji, tihi dom. Nobeno oko ni bilo suho, ko smo jemali slovo od moža, ki nam je bil tako drag. Naj uživa plačilo pri Bogu!

Vojnik. Prenovitev Marijine cerkve je dovršena. Tako je lepa, da se tega veselijo vsi, zlasti tisti, ki so pripomogli, da je dobila tako izredno lepo obleko. Od vseh tako željno pričakovani dan blagoslovitve se bliža. V nedeljo 11. julija bodo na veliko veselje faranov in okoličanov naš prevzvišeni gospod knezoškof osebno izvršili obred blagoslovitve daleč naokrog tako priljubljene cerkve Marije sedmih žalosti v Vojniku. Blagoslovitvene svečanosti se začnejo ob pol desetih. Vsi vneti in goreči častilci Matere božje ste vabljeni, da se udeležite te izredne slovesnosti.

Svetina nad Celjem. V nedeljo 4. julija bodo na prijazni Svetini nad Celjem dve lepi cerkveni slovesnosti: pri jutranjem opravilu ob četrtna sedem bo slovesnost prvega sv. obhajila v mali cerkvi; pozno opravilo bo ob 10. uri; popoldne pa se bo kot ob dvehletnici evharističnega slavja v Ljubljani blagoslovil čeden evharistični križ na visokem griču nad Svetino. Pridite pogledat in se razveseliti!

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želodec. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnatoko pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

Studenci pri Mariboru. Vabi se vse prejšnje in sedanje člane Marijinega Vrta v Studencih k skromnemu obhajanju 15 letnice Marijinega Vrta v Studencih s tem-le sporedom: Dne 9. in 10. julija ob sedmih zvečer kratek cerkven govor, litanije Matere božje, spovedovanje. V soboto 10. julija se bo še posebno spovedovalo ob treh popoldne otroke Marijinega Vrta, ki so do zadnjega časa obiskovali šolo. Seveda tudi druge. V nedeljo 11. julija ob osmih sv. maša, pridiga, skupno sv. obhajilo. Ob treh pridiga, litanije Matere božje, nato v samostanu splošen sestanek vseh nekdanjih in sedanjih članov Marijinega Vrta. Dobrodošli tudi starši. Spored sestanka: petje, govori, deklamacije. Posebno se vabi mladina k sv. zakramentom. Vse to pa Mariji v čast in v poživljenje ljubezni do Marije v srcu mladine. Pridite in povabite še druge!

Loče pri Poljčanah. Pravijo, da je v Ločah vedno nekaj novega. Hm, ja! Je že tako, da se morajo zaspane Loče tudi vzdramiti. Pa nas je vzdramil na zadnji deklaracijski proslavi g. žebot. In smo obsodili vse nergače, pa tudi zločince, ki so zahrbtno umorili z nožem nedolžnega akademika Dolinarja. Toda našel se je nadebuden fantek, domačin seveda, ki je z nežnim glasom vzkliknil: Treba je bilo Dolinarja umoriti. Še več bi jih bilo treba. Ali naše trezno in zavedno ljudstvo gre preko tega in bo pometlo ves prah iz svoje srede, da ne bo več ne smrdelo in se kadilo pri nas.

Peter Rešetar rešetari.

Edini. Največji sin slovenskega naroda je umrl in edini, ki je vrgel še na mrtvega svoj kamen, je bil »Slovenski narod«. To ni šala, to je žalostna resnica, ko moramo imeti med seboj tudi take ljudi, ki so tako daleč zablodili.

Primeri. »Večernik« je primerjal nastop v Celju in nastop v Mariboru glede števil. Če ostane pri številkah, bomo videli, da je Celje zmagovalo. Če pogledamo številke iz državnega proračuna, bomo videli, da je Maribor zmagal, in sicer z milijoni proti nič. Če pogledamo na priprave, bomo videli, da je imel Maribor leta in leta časa, Celje pa tri mesece. In kljub temu so se tolažili v primeri: Niso nas še čisto v kot djali! Bolje bi bilo, da bi to primero opustili, ker se smeta primerjati le dve svobodni organizaciji, ki se svobodno iz lastnih sredstev razvijata.

Na lastno željo. Zadnji čas veliko pišejo napredni listi, da je referent za »napredno« učitelstvo moral iti iz Beograda, da ni res, da bi